

Sygnatura akt IV U 292/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 24 lipca 2017 roku, znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej po zmarłym

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powódki W. P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka W. P. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 24 lipca 2017 roku, którą to decyzją odmówiono jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu zgonu męża K. P. wobec nie uznania związku pomiędzy jego zgonem a chorobą zawodową. Powódka domagała się zmiany zaskarżonej decyzji w całości i zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu odwołania powódka podała okoliczności uzasadniające jej zdaniem odwołanie, tj. wskazujące na związek rozpoznanej choroby zawodowej jej męża ze zgonem.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powódki i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana zarzuciła, iż zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18 lipca 2017 roku brak jest związku przyczynowego pomiędzy zgonem K. P. a jego chorobą zawodową.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 24 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powódce wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu zgonu męża w związku z chorobą zawodową, gdyż komisja lekarska orzeczeniem z dnia 18 lipca 2017 r. nie ustaliła związku śmierci męża powódki z chorobą zawodową.

Od powyższej decyzji powódka wniosła odwołanie.

DOWÓD: akta ZUS (załącznik)

U K. P. decyzją Państwowego Inspektora Sanitarnego z dnia 17 września 1991 roku stwierdzono chorobę zawodową pylicę płuc.

Mąż powódki zmarł w dniu 29 marca 2017 roku. Jako przyczynę wyjściową zgonu uznano raka płuc, jako bezpośrednią krwawienie z dróg oddechowych.

Stwierdzona u mężczyzny pylica płuc nie pozostaje w związku przyczynowym ze zgonem pana K. P., nie była przyczyną ani współprzyczyną zgonu. Zasadniczym problemem zdrowotnym męża powódki oraz czynnikiem etiologicznym raka płuc było palenie przez K. P. od co najmniej 25 lat tytoniu.

DOWÓD: wyrok Sądu Okręgowego w(...)z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt (...)wraz z uzasadnieniem

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 roku, poz. 1205) członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje również w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencisty, który był uprawniony do renty z ubezpieczenia wypadkowego.

Podstawową zatem przesłanką stanowiącą o prawie do przedmiotowego świadczenia jest związek przyczynowy pomiędzy zgonem a chorobą zawodową, zaś w niniejszej sprawie takiego związku nie stwierdzono.

Sąd w tym zakresie oparł się na ustaleniach Sądu Okręgowego w (...) w której W. P. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową męża K. P., a podnoszona w opisaney sprawie problematyka ustalenia związku przyczynowego między stwierdzoną u zmarłego chorobą zawodową a zgonem męża powódki była identyczna z problematyką związku przyczynowego podniesioną w niniejszej sprawie. Tym samym nie powinna ona podlegać ponownemu badaniu w drodze dowodu z opinii biegłego, bowiem zgodnie z treścią art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Sąd Najwyższy (postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2018 r., I PK 121/17, cyt. za LEX nr 2508169) podkreślił, że „w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się ta sama kwestia, nie może być ona już ponownie badana. Związanie orzeczeniem oznacza zatem zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego (por., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., II CSK 452/06, OSNC-ZD 2008 Nr 1, poz. 20 oraz uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2008 r., III CZP 72/08, OSNC 2009 Nr 2, poz. 20). Z związku z powyższym pominięto dowód z opinii biegłego z zakresu onkologii (art. 235² kpc).

Mając na uwadze powyższe Sąd oparł się w niniejszej sprawie o ustalenia Sądu Okręgowego w sprawie o sygn. akt (...), oparte na opinii biegłej sądowej specjalisty pulmonologa, która wskazała, że występująca u K. P. choroba zawodowa – pylica płuc – nie pozostaje w związku przyczynowym z jego zgonem, bowiem nie była przyczyną ani współprzyczyną jego zgonu. Biegła podkreśliła, że zgon chorego spowodowany był krwawieniem z dróg oddechowych w wyniku raka płuc, który nie pozostaje w związku przyczynowym z chorobą zawodową jaką jest pylica płuc. Natomiast pylica płuc nie prowadzi do rozwoju raka płuc. Zgodzić należy się z konkluzją biegłej, że zasadniczym czynnikiem etiologicznym raka płuc jest palenie tytoniu, a zmarły był palaczem tytoniu od co najmniej 25 lat. Biegła podkreśliła przy tym, że pylica płuc u zmarłego mimo progresji zmian radiologicznych nie powodowała istotnego ograniczenia wydolności układu oddechowego, nie przyczyniła się do cięższego przebiegu choroby nowotworowej ani nie ograniczała możliwości terapeutycznych. Zaburzenia wentylacji płuc związane były z przewlekłym zapaleniem skrzeli i rozedmą płuc, które z kolei były wynikiem palenia tytoniu. Tym samym Sąd podzielił wnioszek biegłej, że choroba zawodowa – pylica płuc – nie pozostaje w związku przyczynowym ze zgonem K. P..

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 98 k.p.c., według którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty te składał się koszt wynagrodzenia zastępstwa procesowego w kwocie 180,00 zł (§ 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie).